

Roman Florer

Rank	płk pil./Komendant OSL Dęblin/
Date of birth	1888-03-15
Date of death	1973-11-06
Cemetery	Gliwice, Kozielska - Cmentarz Centralny Wsp. 50.3052036891857, 18.634971678257
Grave	Sektor: D2 Rząd: 6 Numer: 16
Photo of grave	A color photograph of a grave in a cemetery. The grave is a low, rectangular stone structure with a dark plaque on top. A large, dark, cross-shaped monument stands behind the grave. The background shows other graves and trees.
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Florer Roman urodził się dnia 15.03.1888 r. w m. Brzeżany w rodzinie

Niebieska Eskadra (c)

Wilhelma i Janiny Florerów (W. Grudniak).

Link do zapalenia wirtualnego znicza:

gliwice.grobonet.com/grobonet/start.php?id=detale&idg=18098&inni=0&cinki=1

Informacja: pl.wikipedia.org/wiki/Roman_Florer

Roman Florer urodził się 14 marca 1888 r. W 1903 r. wstąpił do Korpusu Kadetów. Jako poddany cesarza Austrii powołany został do obycia służby wojskowej w szeregach jego armii. Swoją pierwszą przydział otrzymał do Przemyśla. Z niego trafił do cesarskiego Wiednia na kurs obserwatorów lotniczych. Z chwilą wybuchu I wojny światowej znalazł się na froncie. Na przełomie lat 1914 ? 1915 został ponownie wysłany na kurs. Tym razem uzyskał niezbędną wiedzę pilota.. Po powrocie z frontu otrzymał przydział do Krakowa. Pod Wawelem w październiku 1918 r. poddał swoich żołnierzy i siebie oddziałom wiernym Piłsudskiemu. Za ten gest wrócił do lotnictwa. 1 listopada tego roku objął dowodzenie lotniskiem rakowickim. Od stycznia do marca 1919 r. przebywał w Warszawie. W maju wrócił do grodu Kraka. Objął w nim stanowisko komendanta szkoły pilotów. Następnie przez rok (1922 ? 1923) pełnił obowiązki komendanta Szkoły Obserwatorów i Strzelców Lotniczych w Toruniu. Na dwa lata przed Przewrotem Majowym z 1926 r. został dowódcą pułku lotniczego stacjonującego w grodzie Kopernika. To on organizował a następnie kierował szkołą lotniczą w Grudziądzu. Po jej przeniesieniu i zmianie nazwy trafił do Dębłina. Był jej komendantem do 1929 r. Tego roku przeszedł na emeryturę w stopniu pułkownikowskim. Po latach służby w mundurze przeszedł do pracy cywilnej. Znalazł zatrudnienie w Warszawie. Na rok przed wybuchem II wojny światowej przeniósł się na Śląsk. Mroczny czas okupacji spędził w syrenim grodzie. Ostatnie lata życia spędził poza stolicą. Zmarł na Śląsku 6 listopada 1973 r.

Opracowanie Konrad Rydołowski